Φωνή Αγιορειτών Πατέρων: "Άνθρωποι μίσους δεν είναι γνήσιοι χριστιανοί"

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Δεκεμβρίου, 2012

Ιανουάριος 1946: Σε συνθήκες, όπου το αίμα έρεε χωρίζοντας τον αδερφό από τον αδερφό, οι Πατέρες του Άθου, συντάκτες του κειμένου, ζητούσαν την ειρήνευση και την συναδέλφωση.*Δεκέμβριος 2012*: Ας ελπίσουμε ότι δεν θα έχουμε ταραγμένες μέρες στο άμεσο μέλλον στην πατρίδα μας και να χρειαστεί ανάλογη έκκληση.

"Αδελφοί Χριστιανοί Έλληνες. Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά.

Με μεγάλην θλίψιν παρακολουθούμεν την μεταξύ σας διαίρεσιν, το άσπονδον μίσος και τας πολιτικάς αντιθέσεις, αι οποίαι σας παρέσυραν και μέχρι του εμφυλίου σπαραγμού, και τα επακόλουθα τούτου θλιβερά, γεγονότα και ανηκούστους καταστροφάς.

Φωνή αίματος των αδελφών σας έφθασε μέχρις ημών, και λυπείται η ψυχή μας έως θανάτου, διότι άνθρωποι της αυτής αμωμήτου πίστεως, τέκνα της αυτής αγίας κολυμβήθρας, οπαδοί του Θεού της αγάπης και της ειρήνης, να φθάσητε μέχρι του ολέθριου κακού της μισαδελφίας, μέχρι της θεηλάτου αδελφοκτονίας.

Πονεί η καρδία μας, διότι τέκνα της αυτής Πατρίδος, αδελφοί του ιδίου αίματος, της αυτής φυλής και γλώσσης, να επιμένετε εις τον κατ' αλλήλων ανόσιον αγώνα μέχρις εξοντώσεως.

Φωνή αίματος αδελφικού, και στεναγμοί χηρών και ορφανών έφθασαν εις τα ώτα Κυρίου Σαβαώθ, «Έως πότε, λέγοντα, ο Δεσπότης ο άγιος, ο αληθινός ουκ εκδικεί τα αίματα ημών;». Φοβούμεθα και αδυμονούμεν μήπως σκληρά εκδηλωθή η οργή του θεού επί τους ποιούντας την ανομίαν, και εις άπασαν την δύσμοιρον χωράν μας.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ελθών εις τον κόσμον εσεβάσθη απόλυτα την

ελευθερίαν ημών των δούλων του «όστις θέλει, είπεν, ας έλθη οπίσω μου» και ημείς οι οπαδοί Του οι χριστιανοί κηρύσσομεν άσπονδον πόλεμον κατά παντός μη δεχόμενου τας απόψεις μας, κατά των αντιφρονούντων ιδεολογικώς, πολιτικώς και κομματικώς.

Ο Χριστός μας υπέστη και σταυρικόν θάνατον, χάριν του Ευαγγελίου της ειρήνης, χάριν της σωτηρίας ημών, και ημείς δεν ανεχόμεθα αλλήλους αλλά ενστερνιζόμενοι το μίσος το διαβολικόν, φθάνομεν ως τον Κάιν και μέχρι της θεοστυγούς αδελφοκτονίας.

Ο Σωτήρ ημών μας εδίδαξεν, «όπως θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, ούτω ποιείτε και υμείς ομοίως» και ημείς αντί της αγάπης και αγαθοεργίας, δάκνωμεν αλλήλους κατά τον θείον Απόστολον έως ου υπ' αλλήλων αναλωθώμεν, και τούτο εν γνώσει, ότι θα καταστραφώμεν κατά τον αψευδή λόγον του Κυρίου, τον λέγοντα· πασά Βασιλεία μερισθείσα καθ' εαυτής ερημούται, και πάσα πόλις ή οικία μερισθείσα καθ' εαυτής ου σταθήσεται.

Η καθημαγμένη Πατρίς μας, και η ξένη φιλανθρωπία προσπαθούν να μας ζωογονήσουν, επισυνάγοντες υπό τας στοργικάς αυτών πτέρυγας, και ημείς δια της ανήκουστου, ανοήτου και ασυγγνώστου κακίας μας αλληλομαχούμεν και σπαρασσόμεθα εξοντωτικώς και μεταβάλλομεν την ωραίαν αυτήν χωράν μας εις τόπον κλαυθμώνος, εις καπνίζοντα ερείπια, και πάντα δια ζητήματα πολιτικά και κομματικά!

Συνέλθετε αδελφοί εις εαυτούς, ίδετε γύρω σας πόσα κακά, πόσας καταστροφάς επεσώρευσεν ο πόλεμος και η κατοχή εις την αγαπητήν Πατρίδα μας, και μη θελήσητε να συνεχίσητε και σεις τα τέκνα της το όποιον έργον των κατακτητών, σκεφθήτε ότι είσθε απόγονοι εκείνων που εχάρισαν τον ευγενέστερον πολιτισμόν εις τους λαούς της γης, εκείνων των αγίων ανδρών, οι οποίοι εξήπλωσαν εις τον κόσμον την θρησκείαν της αγάπης.

Είναι εντροπή, είναι αμαρτία, ημείς οι Έλληνες να περιμένωμεν να μας ειρηνεύσουν εκείνοι τους οποίους εξημερώσαμεν, να ρυθμίσουν τα οικιακά μας ξένοι, να μας προστατεύσουν άλλοι από την αδελφοκτόνον μάχαιραν, από τούς εξωτερικούς κινδύνους.

Ας το εννοήσωμεν πάντες αδελφοί, διότι θέλομεν να πιστεύωμεν ότι ουδείς είναι τόσον κακός, ώστε να θέλη το κακόν της Πατρίδος του, ουδείς τόσον ασυνείδητος να συνεργασθή με τους εχθρούς αυτής.

Η σωτηρία του Έθνους μας, της οικογενείας μας, της φυλής μας, έγκειται εις ημάς αυτούς. Όταν ημείς ομονοήσωμεν, οι ξένοι δεν έχουν θέσιν εις τα εσωτερικά μας, και

όταν ημείς ενωθώμεν δεν μας χρειάζεται κανενός προστασία εις τα εξωτερικά μας, το γνωρίζει ήδη όλος ο κόσμος ποία είναι εν τη ενώσει η δύναμις του Ελληνισμού.

Αγάπη μόνον αδελφοί, ομόνοιαν και συγγνώμην προς αλλήλους, ας δώσωμεν τας χείρας οι αντιμαχόμενοι, ας κάμωμεν τον εν Χριστώ αδελφικόν ασπασμόν, ας παύση το μέγα κακόν του εμφυλίου πολέμου, και εστέ βέβαιοι ότι όλα, θεία χάριτι, θα στραφούν εις το καλόν, αυτομάτως την τρικυμίαν θα διαδεχθή γαλήνη και θα πληρωθή και εν υμίν το προφητικόν λόγιον «Το εσπέρας αυλισθήσεται κλαυθμός και εις το πρωί αγαλλιάσις».

Φθάνει, αγαπητοί αδελφοί, φθάνει η τόση εξαθλίωσις, η τόση ταλαιπωρία του πτωχού λαού, λυπηθείτε τους γέροντας γονείς σας, τα τέκνα σας, τας αδελφάς σας, λυπηθείτε τέλος την Ελλάδα μας. «Εγεννήθημεν όνειδος τοις γείτοσιν ημών, χλευασμός τοις κύκλω ημών».

Αι οικίαι ημών μένουν έρημοι και ημείς πλανώμεθα εν ορεσι και σπηλαίοις, και μεταβάλαμεν τας αξίνας εις φάσγανα και τα άροτρα εις αδελφοκτόνους μαχαίρας, ωσάν να μη υπήρχον άλλοι τρόποι ειρηνικοί και πολιτισμένοι προς εκδήλωσιν των πολιτικών και κοινωνικών μας πεποιθήσεων.

Μη περιμένετε ξένοι να ρυθμίσουν τα καθ' ημάς. «Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων οις ουκ έστι σωτηρία»· αρκετήν πείραν ελάβομεν της προστασίας των, η σωτηρία μας θα προέλθη μόνον εξ ημών και εκ της βοηθείας του Θεού, όταν επιστρέψωμεν εις την αγάπην, διότι «ο Θεός αγάπη εστί και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει».

Μη πλανάσθε αγαπητοί, **άνθρωποι μίσους δεν είναι γνήσιοι χριστιανοί**, δεν έχουν θέσιν εις την Εκκλησίαν του Χρίστου, «ο μισών τον αδελφόν αυτού ανθρωποκτόνος εστί», λέγει τι Θείον Ευαγγέλιον.

Έστω εις γνώσιν σας ότι κατά τους θείους και ιερούς κανόνας, ο λαμβάνων αυτοβούλως τα όπλα κατά του αδελφού αυτού και αυτοπροαιρέτως ριπτόμενος εις τον εμφύλιον πόλεμον, φονεύς των αδελφών του λογίζεται, και εδώ μεν θα στένη και θα τρέμη ως ο Κάιν, εκεί δε εις την άλλην ζωήν θα κολάζεται αιώνια.

Αι πομπώδεις επαγγελίαι περί σωτηρίας του λαού, της ελευθερίας, της ισότητος κ,λ.π. είναι όλα απατηλά συνθήματα, συγκεκαλυμμένοι τρόποι ανομολόγητων πόθων και σκοπών, τίποτε εξ όλων τούτων δεν δικαιολογεί τον εμφύλιον σπαραγμόν, την θεοστυγή αδελφοκτονίαν. Η Πατρίς σώζεται δια της ειρήνης, ο λαός ευημερεί και προκύπτει δια των ειρηνικών έργων, η ελευθερία έγκειται εις τον σεβασμόν της συνειδήσεως, της ιδεολογίας των άλλων. Εκείνοι δε οι οποίοι θέλουν δια της βίας να επιβάλουν τας

ιδέας των, εκείνοι οι όποιοι περιφρονούν τούς νόμους της Εκκλησίας και της Πολιτείας και εφαρμόζουν το ιδικόν τους δίκαιον επί της ζωής, της τιμής, της περιουσίας και της συνειδήσεως των άλλων, είναι αλλότριοι της αγάπης του Θεού, και μίαν ημέραν θα δώσουν λόγον και εις την παρούσαν και εις την μέλλουσαν κρίσιν, και θα χάσουν και την ψυχήν των, της οποίας δεν είναι αντάξιος όλος ο κόσμος.

Ευχόμεθα από καρδίας, όπως ο Πανάγαθος Θεός φωτίση τους τοιούτους και επιστρέψουν εις τον δρόμον τον ειρηνικόν της οικογενείας των, της κοινωνίας, της Πατρίδος, δια να τύχουν της συγγνώμης της Πολιτείας, και της ευλογίας και συγχωρήσεως Αυτού (του Θεού) αξιωθούν.

Υμείς δε αγαπητοί αδελφοί και περιπόθητοι, όσοι πράοι και ησύχιοι, όσοι νομοταγείς και φιλάδελφοι και ανεκτικοί, όσοι δεν ακολουθήσατε όπισθεν του Βάαλ της μισαδελφίας και ανταρσίας, και σταθερά τω βήματι οδεύεται τον δρόμον του Ευαγγελίου, προσηλωμένοι εις τα ειρηνικά έργα της οικογενείας, του τιμίου επαγγέλματος σας, της εν η έκαστος εκλήθη τάξεως, στήκετε εν τη πίστει προς τα ευγενή των πατέρων μας ιδανικά, και εν αγάπη προσλαμβάνεσθε τους ψυχικώς ασθενούντας.

Ας μη διέλθη ουδενός τον νουν η ανόσιος απάντησις του Κάιν, «μήτι εγώ φύλαξ ειμί του αδελφού μου;». Έχομεν υποχρέωσιν αδελφικήν να είμεθα στοργικοί φύλακες του αδελφού μας και μάλιστα όταν ούτος πάσχη ψυχικώς, νοσή πνευματικώς, επ' αυτού θα εκζητήση λόγον παρ' ημών ο κοινός Πατήρ και Δεσπότης,

Ταύτα προς πάντας ημάς τα αγαπητά ημών τέκνα παραινούντες, επιστέλλομεν από του ιερού Άθωνος και παρακαλούμεν, όπως ανοίξητε τα όμματα των καρδιών σας και κατανοήσητε το πραγματικόν συμφέρον της ψυχής σας, των τέκνων σας, της Πατρίδος μας.

Απεκδεχόμενοι δε την ειρήνευσιν υμών, ίνα και η λύπη ημών εις χαράν γενήσεται, διατελούμεν διάπυροι προς Θεόν ευχέται.

Οι Αγιορείται Πνευματικοί

Έπονται αι υπογραφαί πολλών εγκρίτων Αγιορ. Πατέρων.

(Το άρθρον εδημοσιεύθη τον Ιανουάριον του 1946 και υπεγράφη υπό πολλών εγκρίτων αγιορειτών Πατέρων, προηγουμένου του αειμνήστου Γέροντος Γαβριήλ

Διονυσιάτου. Η αναδημοσίευση έγινε από το περιοδικό "Ορθόδοξος Φιλόθεος Μαρτυρία" που εκδιδόταν στη Θεσσαλονίκη, τεύχος 16, του 1985)

(Πηγή κειμένου: antifono.gr)